

Baisi apisaka nes ir pamokinanti isz pras.
e Jusio laiko.

I.

Senowes gadineja giweno Normandijo kunningaikstis Hubertas, garsinges iz doribes ir narsumo. Padonai milejo jn kaip žocia tewa, ba buvo tai kunningaikstis glamonus ir rupensteinas apie buvo sawo padonu, rupindamas butieji szelptoji ir apigintoj, o ne skriaukdu. Kunningaikstis ilga laika buvo jauniku. Wiena karta laikia Kaledu svecziawosi su sawo dvaru Roun. Tada stojo pries jn zenkiwiaus ponai, prasidami drucei, idant apsipaciuoitu su kokin kunningaikstite, iz kurios gintu impedis, kuri galetu po jio smertei wiespatstia walidit; priesziogam karte, jagu na paliku uszhangos, galu pasidari po jio smertei tasines, ba ne wiesas isz kainiunin wiespatsticu nores paamt sosta. Kunningaikstis atsaki maloninguai:

Noringai iszpildicze jiusu norus, mano milimi ponai, ba tai paalku po drangei uz noru wisu mano padonu, nes ne pajinstu jokios merynos, kuri butu pagal mano nora. Izsrinkusi saw pacze augsteisimo luomo už mania, tada priguleciai prie ijosos giminu ir szalininku; paismiu zemesniu luomo už sawe, tada mano giminu paseikels ant manes. Jagu-gi, geri mano ponai, ture ant to gera roda, tai noringai priskeiski ir tiksui ant ijosos!

Ant to atsaki wienas isz rodininku:

Maloninguas wiespatstie! priwafumu muso ira taikintis su jiusu norais ir tikrai apie padou tus nuspreditimus ne užmirsime; wienok kaipo seniaus metuose ir ilgeuse taw tarnauju, pawelik, jog drisius wardu pawadit ketinante but Juso pacze. Tikiuosi, jog tiks del Juso augstai bes!

Kada Hubertas pawelijo, pradejo kalbet tolaus:

Maloninguas Wiespatstie! pažinstu asz patoga mergina, dora ir puikios szirdies, kuri taw tiktuk, garbingas kunningaikst. Ira ije dukte kuu. Burgundsko. Jagu taje iszrinksite saw už paczia, pasididins Juso galungumas ir zenklumus, o mes podonai jausimes žaimingais, turedami toke ant sawes pone. Nerekaupi ligini, maloninguas Wiespatstie, rupintis ir ludet, jog turisti ergeli gawime ijosos. Asz pažinau kunningaikstburgundini ir zinau, jog džiaugtasi isz tokio zento.

Toji kaiba žabai patiko kunningaikstui. Ant to tuojaus siuntinius jn Burgundijue, kurie ketino rora sawo pono aprekszt.

Kunningaikstis burgundiois pawieszino mei-jei normandijus siuntinius, o dažinojas apie mieri jn pribuwiom, su tirku džiaugsmu priemi wilejimus kuu. Huberto ir warde sawo dukters ant susiwinczowimo tiko. Hubertas ne trukus su sawo iszkelmingu pušku nusidau pas sawo atei-nanti uoszwi, kur ne trukus atsibuo wesele su negirdeta iszkelme. Kaip jauna kunningaikstis iu kunningaikstista sawo wiro inwažeo, giwento jei Normandijos priminejo su didelu džiaugsmu ir garbe. Rouenagi linksmenos per keles die-nas, jog net cieles dwaras skambejo. Kunningaikstis persitirkro isz te, jog ijosos pats ira žabai tulietas no padonu. No to žabai jaunaweidžei giweno su sawių linksmai ir žaimingai, būt fabis milejosi, bijojo Diewo ir daug giaro dr. i del pa-donu.

II.

Tam pawidalingam sutikime giweno su sa-wim suwirz deszimt metr; wiskas butu buwe gerai, idant Diewas butu apteikas waikeli, tada butu nisko ne reikaflave. Wienok to ne paisi ir wilites ne žudi, ba tikejosi, jog apweizda kada norint apteika, bel to praszi Diewo nuolatos, idant waikeli apteiku, kuriuosis užauginti ant sawo garbes ir naudos žmonis. O kad menesis už menesiui, metas už meto pfauki. o prasimai jiu ne pasliko iszkelauta, per tai žabai ludejo, praziudi wisa wilte ir pradejo žabai rupintis. Wiena diena tari Hubertas in sawo pacze:

Mano milema, smutkas mus apima, jog Diewas pawidi mums žaines giwenimo waiku. Niekai mudwiegi giwenimas, spaudžiu mudu skua smas ir rupestis; kažin, ar ne butume žaiminges, kad butume mudu ne sueja in pora-tu uz kito isztekėjus, o asz kita paemias. Nes asz teip taw milu, jog niekados ne galetau su tawim at-siskirt.

Ant to atsaki kunningaikst:

Mudwiegi skundai ne atmains butec del to-gi turime kantrei ir tai nukenst, ba Diewas isz sawo rankos daleidze.

Ne trukus nusidau Hubertas ant medziokles, idant kiek misles pertaukt, nes norint buwo diena grazi, bet kunningaikstis buvo rupeste pa-mitas ir žabai nuludes. Ludnos misles painiojosi gačoja, kaip wiesula, o duszioja jauti kritibe ir sbejone. Jodamas su nuswiruse gača ant krutines, kalbejo in sawe:

No nesei rupinuosis taraut Diewui zo-kalbejo su džiaugsmu:

džiu ir džerbu, o Jissi atmetinje mano pras. ira, Daug žaiminges isz mano bnedneus padonai, kurie gal džiaugtis isz sawo waikeli. Asz to džiaugsmo ne tarui, ba Diewas ne klaus mano dusawimo ir karsztas prassimo. Ar-gi ne galu abejot apie jio malone ir miłaszidista ir stotis netikelu?

Tokiomis tai misleis uszkabino welnes do-ra Huberta. Sugrizes ramon buvo nuludias, kada pati pasitiko su linksmiby ir karsztas pabucze wo. Kuningaikstis ne prispaudi kaip wisados pri sawes, nes piktas ir suntritis tari rustai:

Dowan mudwieju prasimai pas Die-wa; ant ko tiuka mudwieju geri džarbai, ka igi sziol pildewa. Žverei giroja turi sawo maži-lulus, warginėsi isz muse padonu džiaugesi isz sawo waikeli, o ant mudwieju suntritis ne wai singumas. Del to-gi kada Diewas apie mudu užmirso ir ne nori ižgirst mudwieju maždu, tai ir mudu užmirskiwa apie Jin, bukiwa linksmi ir nauodukiwa isz razzakto su swieto, ba ir be to Diewas uždaria mudwien wartus dangaus!

Tokeis žodžius gundi Hubertas sawo nobaz-pa paeze, atwadziodams išja no Diewo ir szwento kiekiu, teip, jog ir ijtę pirmutiniam karsztje užmirso apie Sudzia teisingeuse ir apie sawo du-szja, ir tarsi:

Tur teisibe milemas wire. Diewas ne žiuri ant sawo tarnu; jagu per tai ne nori man-tin, tegul welnes prigelbsti, kudiki jagu pa-gimdisiu, pawedu welniu su dusze ir ku-niu.

Tai pasakius, prispaudi sawo pati prie sa-wes, wilteje, jog dabar iszspildis jiu troszki-mai.

Baisus buvo ijosos žodžiai. In koke abejo-ni dabar inpuoli ta tika igi sziol kunningaikst; baiusas spabas ketino iszspildit ijosos geismai. Na ir in 9 menesius pagindu kunningaisate wa-kiuka, nes ant to waiseus prakeiktos meiles keti-no Diewas parodit kaltibe motinos. Diewas-gi, kuris wiska girdi ir mato ir pagal ta giluk žmo-niu waždu, koroja, kas ir koros wertas, užmoka, kas nupečlo, weda wiska sawo ne pabaigtoja ma-žoneja ir miłaszidistoja adgal ant kelo pataisos, jagu ne nori, idant ne pražutu mažeuses sutveri-mas ir gelbsti tai, kas jau stowi ant krasztas pa-kandos.

III.

Kada kunningaikstis pasijuto sunkiose dieno-se, dideli baimi ijtaje apem, jog sawo waisi pa-wedi welniu. Kada prisiartino laikas gindri-mo, daresi nebuti daigta. Kunningaikstis gule-jio ciefa menesi džiaugtisopoliuose teip, jog rodos nunirs. Hubertas praleidinejo žabai " " krasztu maždu " " žabai taw džiaugtis e k-

prässidas Diewo apie užlaikima paczios. Priek tam pasninkavo ir krizium gulejo idzieu-sem nusiežinimine. Widur baiusis populu pagim-ai ant gažo kunningaikstis waikiuka nes toja wa-landoja dejosi baiusis daigta. Juodi debesai už-jo ant džarbu, jog widutienje buvo tamus, kaip naktis. Žaičiai nuoflatinei apszwietinejo paloci-rodos ugnije stowejo, o perkunai su griausmu be-palovos muszi, jog net murai isz pamatu drabejo. Wiesula pasikilis isz wisu szalu swieto, ro-dos norejo pafo sugretur ir in gruwestus pa-werst. Kada praejo ta pekliszka wiesula, welei danguis priešbafai. Tokiamie tai žabai gimi Hu-bertais kudikis. Ne buvo tai, kaip kitai kudi-kei, žaičiulel, ne diktas ir drutas, rodos jau tu-rejo meta. Užgimi su dwiemi dantimis prisza-kneis o ant galiwos turejo įjudos pfaukus; akies žibejo zaibu, o bašas liginosi bašus suaugusio wiro. Ant otros dienos po ugiminiu atsibuvu-krikstas su didele iszkelme. Kudikis aplaiki-warda Robertas. Nei laikia kriksto reki ciefa gerkle ir spardesti, jog wos galejo krikstu moti-na iszlaikti. Turejo du momkas, kurios žindi-kudikis, tai ne galejo dawinet kruti, ba draski su-nagais ir kando, per ka turejo padaritie spen isz-kieto rago ir per jn žindit. Po metui jau gerai galejo snieket, žaksti po kiemu, landi po kru-mus, szokinejo per grubes ir tiek turejo pajegu, kaip waikas szeszu metu. Juon augo, tuom bu-wo niekesiu, žodžiu suliginiame su kitais wai-kais jio amžije, buvo tikru piktdarui. Jagu rado-si tarp kitu waiku, tai muszi juosius ir kan-džiojo, o teipos-gi in pfaukus kabino, rodos lau-kinis žveris. Niekas jio nekenti ir wisi no jio žalino. Ne kurie žmonis jukesi isz tukastu Roberto kalbedam: - Ir mes tokeis buwome jau-nistoj, kaip daciei in metus, tai apsimalszis!

Nes su Robertu stojosi prieszingai. Su koz metu pribuwienej diidesni nedorib. Piktibi-jie no turejo rubežeu, ba ir suaugia wirai pradejo no jio szalintis. Kaip tiktai žmonis pamatida-ja Roberta, tai szauki isz wisu szalu: - Wirs-i.

Ir pradejo wisi sunu kunningaikstis wadint-welniu ir tas wardas pasilikio jiam ant wisados. Tewas ne laikia usz pikt sunui, ba wjs saki, jog da jaunas, nes kada persitirkro. jog sunus kas kartas eins neikin, paemai daktori idant sunu-mokintu skaitit, rasxit, kareiwistos ir dwarzisku-apsejimu. Pirmutinia diena tuojaus pasirodi-Robertas teip kaip žaukinis, jog daraktoris turejo pabaušt. Po tuom szoke Robertas kaip paduke-s su peiliu ant daraktoreus ir net su kriauni-ja insmeigi nežaimingam žmonigui in kritutne. Krautis isztsizko ir tuojaus daktoris atliko. Robertas anapito ne persiemiai taja žudintu, ne da ant negiwo žawono piktuma iszwerinejo, ba-pagriebi usz knigos ir muszdamas per gača-

— Tai tav usz tawo mandribu nusise da raktoreli! Asz ne reikaflau jokio kuni-igo, ne raktoreus, idant mane mokintu, — asz su kožu-ta pati padarisi! Ir tas buvo kaip Robertas kalbejo, ba už didžiausius pintaugus ne apsemiai ne jokis mokint Roberta. Na ir augo kaip ar-kli, o nedoribis kas diena didinosi, ne klausai ne išauki pamokinimui, jukesi isz senesniu, ne gu-dojo ilgo plauku, o ussidesinejo su žmonius li-ges saw budu, niekundayams Diewa, bažnica, ir ta wiška kas geru ir dorus. Dasiendu ne tiktai zmonius, nes ir sawo tewui, kuris meldi Diewo,

lesmes paleistuwiste!

Autras welei szauki:

— Juso sunus pawerzti no manias pacia-dora motere!

Trecses su werkamu:

— Iz bado mirstu su waikais! ba jiusu sunus wissa manowerguwia užgrebi; tai welei szau-ki:

— Robertas mania mirtinai pažeido; — penktas: Mato wisu waikelus iszžaudi. Hubertas buvo didelam smutku. Ka-gi galejo dari, idant tam wisam užbegut ir jio giwenima perma-nit? Ne turejo jokios rodos ir nuludimis ružijo ant tos nelėsimingos wałandos, kurioja Roberta welnini pawedi. Dabar sunus locnas, žemina-jio warde ir ciela gimine, wolojasi nusidejimuo-sia ir paleistuwisteis ir wietoja džiaugmo pri-pilidu sirdis skausmu ir trumpina amžiu. Liginiu ir padonai buvo nusimini fabai, ba to niekados nesiteki, ko dabar datiri. Buvo twirtus, jog apsipacziuimis kunningaikstis su teip dora ir patogu kuningaikst, iždous waisiu gira ir do-ra, o tuom žabai iždawi didžiause tatra, kokie ki-to ant swieto ne girdet.

(Tolaus bus)

IV.

Atejus Sekmijemis uszpraszii Hubertas wi-sus sawo kareiwius ir kitus drutus virus ant isz-kelmingo apwaikstojimo: paslinkimo sawo su-naus ant kareiwio. Kada jau wisi susirinko, Hubertas paszauki sawo sunu ir tari in jin su swirbiu:

— Robertai, sunau mano brangus, pakau-skie manes ir imkis sawo mano mokslą in szirdi. Szedien akiweidzoja wisu mano padonu pa-salen-ku tawt ant kareiwio, idant per tarnawima su sa-wo draugais isznomukt kareiwiszu apsiciumu ir papratim. Del to praszu tawes sunau mano, pamieski piktus papratimus, stosis puikum karei-wiju, bukie narsus apginime tiesu ir doribes, idant pasirodit ant tawias tai, kas no senei wi-siems žinoma, jog doribis ir augstas dinastis per-maina nukliaus, puikina buda ir duoda žinista sawo priwafumu. Parodik-gi szändien, Robertai, wi-siems cion susirinkusis kareiwems ir pa-donams, jog ateitejai tiks ant jiu pono ir wažidito-jaus! — Žigrides tai Robertas atsaki su lengwu-mu:

— Darikie ka n-ri, teve, statik mane in tra-ba ne stat ik — man wisi tiek! Asz sa-

1. Tewas: — Oj kumuti, ne žinau ka pada-rius su mano taom prakeiktos waikiou. Kaip iszswari jin isz mokslaines, tai dabar sedi ir sedi namieni.

2. Tewas: — Tat tas wis nieks, nes mano net tris dukters sedi namieje jau tiek metu ir ne-tinu kas bus.

Jauna popi in sawo lekaju:

— Jonai, ka tu darai? sakei, jog reikaflauji spiritaus del szwetimo zerkoło, o tu jn ižgerei?

Jonas atsako:

— Daugdale ponu ne supranta apie tai: spi-ritas ira per drutas zerkoľui, del to pirmiausie iž-geriu, o paskui puczio ant zerkoło, tai labai grę-žei szwečzesi.

Naujai užgimis kudikis didelis buvo werk-enis, kas ne patiko wiesniam 5 metu broslui. Wiena diena klause motinos:

— Juk tiesa, motine, jog mano broelis nu-puoli isz dangaus?

— Teip, mano waikeli.

Jonukas patilejas wałandele taris:

— Mama!

— Ko, mano suneli?

— Išzikro, gerai padari aniolelei, jog ta-reksni iszmeti isz dangaus. Ir asz butau teip su-jiuom padarias.

Motina in dukter:

— Tai tu susipikai su sawo jauniukiu? Kas pasidari?

— Tas pasidari: jis pasaki, jog mania mi-les iki smerti, o asz mislinau, jog per amžius.

Parakik man Mariute, del ko ne isztekai uz wiro!

— Tetis sako, kad da esmu per kwaſta.

— Tai rots! Bene kwaſlumas ka kenkia-del apsistorijimo, bie tikta pinigai ira....

Ponas daktare, ar mano pati sunkei ser-ga?

— Teip.

— Ne, tai man net lengwiaus ant szirdies pasidari, ba kād ir turesiu ponui daktarui užmo-keit, bet gal ir liksiu naszlu.

Tarp draugu.

— Ir ka saki tawo pati, kaip parejai gir-tas?

— Nieko... Pakrati su gača.

— Ar su sawo?

— Ne... su mano.

Juozas: — Asz tikiuosi, jog mane prasizi ant sawo weseleis?

Ona: — O ar ne atsakisi!

Moraliszka Pasaka.

Parasai
J. Traskaukas.

(Pubaga).

O tieje szunis, ka matei bespijavancius per twora, tai bu wo brolei, kurie labai nesutko giwendami ant aro swieto. Kas dien buwo pesztinju ir muszteiniu in wales. Bet wiegas izu jiu turejo pacia žabai dora motere; tai toji motere, kaip tikta labai, budawo, prades pesztie, stodawo tarp jiu ir skirdawo juosus ir prasida wo, kad giwento grazei ir broli ant brolio rankos ne keltu. Tai ir dabar, tieje brolei pawide suznu pjaunasi, nes motere, pawidale tworos, ne solei dzia jiu ir gina wienna no kito.

Kone tas pats atsitiko ir su taisies zmonemis ka matei metancius zemes per pilima in wiens kito puse. — Buwo tai dp ukininkai — kaiminai, kuri eka isz-idawo arti, tai wis nuardawo wiens kitam ežias, o izas to ir didelis nesutikimas tarp jiu buwo.

Gudolieste ir bjaurus nusdejimas ir wertas bausmes. Regejai, sunau, žmogu gulinti szaltinge, kuriam antras žmogus pili in geckle wanden; ar zinai usz ka teip pakutawoj? — O tai oz gudolste. Giweno wiens godus kuningas ir turejo prie klebouijos szaltingi, kureme buwo žabai czistas ir skanus wanduo. Kada buda wo nede o nis žmones iszje, izb-žaunies noredawo atsigert, tai tis probazecus uz unwaridawo no szaltingio isztross kusius szaltingi uždaridawo ir užrakindawo, nors žmones ir mirtu — neduodawo atsigert. Tegul-gi dabar pakutawoj uz sawo goduma.

Uz gudolieste pakutawoj ir kerdzius, ka matei gananti nususušias aweles dobiuose. Buwo teipos-gi kuningas, kuris nieko daugiau ne geidi, kaip tikta turti. Per pamokstus, budawo, kaip prades trenkti wirokeis perkunau ir welnes ant bieduo zmoneu už ta, kad tieje nenesza jiu, piņiu ir marina jiu, datu, tai net bañezcia skiresi. Žmones tese jiam paskutini sawo kruwinia proce uždirbta skatika, o kžnigas wi reke, kad jiu bėu mirsza, o tuom tarpu majorius saw pirkinejo ir piungus krowe. O kad ateidawo pas jiu ubagis ar pawargelis, tai niekis nesko duodawo, nes dar su pagalu iszwidawo. Parapjonai-gi matidami tokis paseigimis sawo dwasiskie pamegenes, nuludo o paskui pasleido ant paleistuvu, be nrebu kas juos i mokiti ir wedziotu geras keleis. Taas kerdziai ka matei, tzi kuningas, o awis — jio parapjonai.

Autras kerdzius, kur gano aweler pustueje, kur jokia žolele ne auga, o awis grazios ir linksmos, teiposi buwo kuningas, nes buwo diewobaimin gas, milejo artime, o ne apken te turti ir kada gaudawo, tuojuas iszalidawo neturėliams. Mokin žmonis doribes ir sutakindawo nesutinkan cius. Uz tai-gi dabar lin kaminasi Rojauks linksmibemis.

Tiedu seneli, ka matei bažniciose sedinezis prie auksino stato ir ridinejancius dielementi obolu, tai tawo tewas ir motina, kurie giwendami do rivebe, intako Diewut ir likosi priunti in Roju; o tasai karwelis, ka skraido ore apie langus bažniciose, noredamas inlist in widu, nes ne gali, tai tawo wjeronis brolis, kuris giwendamas ant aro swieto ne turejo miefaszirdistes, o parejas unmons laimia, izsware tawi iz namu tewo. Uz tai turi dar pakutawot, kol bus priūtmas in dangau karaliste.

Kada ta wiska iszpasakojo senelis, paklaus Jonuko:

— U-gi pasakik dabar, sunau, kaip ilgai ganei mano awinil?

— U-gi wiena diena, — atsa ki Jonukas.

— Tai ne, sunau, ne wiena diena, nes cielus tija szumus metu. Bet kad esi teisingas ir geras piemuo, tai taw ir ne

qusibodo ganit mano awineli, o cieli tria szmitai metu taw iszrodo lig buwo wienus diena. Todel užnokusis taw gauei, nė ne pinigais, o tiki duones giwastes, kuria käd suvalgisi, giwensi per amzius.

Ir paemi tuojuas senelis ta pati riszeli, ka Jonukas parne azi isz bažniciose, atriso ir izswiniojo. Buwo tai Sz. Sakra muentas.

Kada Jonukas paregeo Sz. Sakramenta, tuojuas atsiklapi, o senelis prisartines prie jio tar:

Sunau mano, szitai ira duona giwastes, arbis tikras kunas ir kraujas Sunaus Diewo. Uszwiukatai ir giwenk per amzius.

Kada jaunikaitis priemi ta dowana, tuojuas nulenki galwa ir numeri, o kunas pawirto in dulkias.

Kas-gi ne suprianta, jog tas senelis tai buwo Diewas, o avinellis — Sunus Jo, Jezus Christus, kuri Jonukas gani per tri szmitus metu, o dabar nužengti in kārlista palaimitu dwa siu.

— GALAS.

Prietikei mano tetos.

Mano teta del sawo drasumo buwo žinoma toli tarp apliniu giwenteju. Nes manebi buwo žinogus silpno su twerimo, mažas ir bałus. Kas arszius, jog po apsiwedui, mui pradejo kasdien nik, ne atbojan ant to, kad teta darel jio wiska, kas tik buwo galima del užlaikinimo jio sweikatos; suszuki ger ausius daktarus izs mesto ir liepijam wiska uszliot, ka tieje ntaradawo; zdziu sakant, nade suwalgis ir sugerti wiski, wiski, jio galejo ištekt ant cielo ligonbucio. Nes nieko ne gelboj: kiekwieni bonute, kiekwieni waistai kaslik labius silpnuo mano wieni akiu....

(Tolaus bus.)

Det gudolieste pakutawoj ir kerdzius, ka matei gananti nususušias aweles dobiuose. Buwo teipos-gi kuningas, kuris nieko daugiau ne geidi, kaip tikta turti. Per pamokstus, budawo, kaip prades trenkti wirokeis perkunau ir welnes ant bieduo zmoneu už ta, kad tieje nenesza jiu, piņiu ir marina jiu, datu, tai net bañezcia skiresi. Žmones tese jiam paskutini sawo kruwinia proce uždirbta skatika, o kžnigas wi reke, kad jiu bėu mirsza, o tuom tarpu majorius saw pirkinejo ir piungus krowe. O kad ateidawo pas jiu ubagis ar pawargelis, tai niekis nesko duodawo, nes dar su pagalu iszwidawo. Parapjonai-gi matidami tokis paseigimis sawo dwasiskie pamegenes, nuludo o paskui pasleido ant paleistuvu, be nrebu kas juos i mokiti ir wedziotu geras keleis. Taas kerdziai ka matei, tzi kuningas, o awis — jio parapjonai.

Autras kerdzius, kur gano aweler pustueje, kur jokia žolele ne auga, o awis grazios ir linksmos, teiposi buwo kuningas, nes buwo diewobaimin gas, milejo artime, o ne apken te turti ir kada gaudawo, tuojuas iszalidawo neturėliams. Mokin žmonis doribes ir sutakindawo nesutinkan cius. Uz tai-gi dabar lin kaminasi Rojauks linksmibemis.

Tiedu seneli, ka matei bažniciose sedinezis prie auksino stato ir ridinejancius dielementi obolu, tai tawo tewas ir motina, kurie giwendami do rivebe, intako Diewut ir likosi priunti in Roju; o tasai karwelis, ka skraido ore apie langus bažniciose, noredamas inlist in widu, nes ne gali, tai tawo wjeronis brolis, kuris giwendamas ant aro swieto ne turejo miefaszirdistes, o parejas unmons laimia, izsware tawi iz namu tewo. Uz tai turi dar pakutawot, kol bus priūtmas in dangau karaliste.

Kada ta wiska iszpasakojo senelis, paklaus Jonuko:

— U-gi pasakik dabar, sunau, kaip ilgai ganei mano awinil?

— U-gi wiena diena, — atsa ki Jonukas.

— Tai ne, sunau, ne wiena diena, nes cielus tija szumus metu. Bet kad esi teisingas ir geras piemuo, tai taw ir ne

in pakaju.

Wiena karta mano teta, kada wiska buwo jau apžiurejus ir užrakinėjus, padėjo raktus po pagalviu, ir praszialino pa kajawa mergina, sti-seduo pries weidrodi, idant truputi prisūtiret zw. Reiki eze paminet, kas nors mane to, nes jog buwo linksnaus budi ir dras, tai ne ira diwas, jagu ne galejo užmirszt ir apie sawo gražuma. Todel apžiurej reidrodije sawo daža wej dali, tai isz wienos tai isz kitos putes, kaip kad duro motoris nuredamos žinot, ar gerai isz weizejo per diena; szedien mat buwo atwaziawias isz kai mini-ko dwaro atduoti išai paguodonia jaunas dailus bajoraitis, su kuriuom budama dar jaunistoja tankei bewijo si.

Tame iszgirdo ijje, tartum kas už jios pasjuidino; zwilg terejo in pakaju, nes nieko ne patemijo, apart luduas sawo wiro pawieks, pakabinto antis.

Kada jaunikaitis priemi ta dowana, tuojuas nulenki galwa ir numeri, o kunas pawirto in dulkias.

Kas-gi ne suprianta, jog tas senelis tai buwo Diewas, o avinellis — Sunus Jo, Jezus Christus, kuri Jonukas gani per tri szmitus metu, o dabar nužengti in kārlista palaimitu dwa siu.

— GALAS.

Prietikei mano tetos.

Ant atminties wiro, teta gilei atsiduso; nes imdaxnosi prie naktiniu rubu, ijje weilei pradejo mislit apie jauna bajorauti. Bet czion weilei atskambejo jiosos au-ise itgas atskambejima, pae-nantis no tos puses, kur buwo pakabintas wiro pawieks. Teta w-lei spiswalgis in wisia puses, otes niekas ne galejo patemiti. Pamislis nodel, jog tui turi but weja, kuris szwipdamas per ne ligius stensas muro, iždaw toki balas, panasu in atsūdymje; pradejo tolus triustis apie naktini pareadal, kad tame pasirod i jio, jog pawieks wiro, atsimusdamas in prieszias stowinti in idrodi, mirkiai su wieni akiu....

(Tolaus bus.)

Det gudolieste pakutawoj ir kerdzius, ka matei gananti nususušias aweles dobiuose. Buwo teipos-gi kuningas, kuris nieko daugiau ne geidi, kaip tikta turti. Per pamokstus, budawo, kaip prades trenkti wirokeis perkunau ir welnes ant bieduo zmoneu už ta, kad tieje nenesza jiu, piņiu ir marina jiu, datu, tai net bañezcia skiresi. Žmones tese jiam paskutini sawo kruwinia proce uždirbta skatika, o kžnigas wi reke, kad jiu bėu mirsza, o tuom tarpu majorius saw pirkinejo ir piungus krowe. O kad ateidawo pas jiu ubagis ar pawargelis, tai niekis nesko duodawo, nes dar su pagalu iszwidawo. Parapjonai-gi matidami tokis paseigimis sawo dwasiskie pamegenes, nuludo o paskui pasleido ant paleistuvu, be nrebu kas juos i mokiti ir wedziotu geras keleis. Taas kerdziai ka matei, tzi kuningas, o awis — jio parapjonai.

Autras kerdzius, kur gano aweler pustueje, kur jokia žolele ne auga, o awis grazios ir linksmos, teiposi buwo kuningas, nes buwo diewobaimin gas, milejo artime, o ne apken te turti ir kada gaudawo, tuojuas iszalidawo neturėliams. Mokin žmonis doribes ir sutakindawo nesutinkan cius. Uz tai-gi dabar lin kaminasi Rojauks linksmibemis.

Tiedu seneli, ka matei bažniciose sedinezis prie auksino stato ir ridinejancius dielementi obolu, tai tawo tewas ir motina, kurie giwendami do rivebe, intako Diewut ir likosi priunti in Roju; o tasai karwelis, ka skraido ore apie langus bažniciose, noredamas inlist in widu, nes ne gali, tai tawo wjeronis brolis, kuris giwendamas ant aro swieto ne turejo miefaszirdistes, o parejas unmons laimia, izsware tawi iz namu tewo. Uz tai turi dar pakutawot, kol bus priūtmas in dangau karaliste.

Kada ta wiska iszpasakojo senelis, paklaus Jonuko:

— U-gi pasakik dabar, sunau, kaip ilgai ganei mano awinil?

— U-gi wiena diena, — atsa ki Jonukas.

— Tai ne, sunau, ne wiena diena, nes cielus tija szumus metu. Bet kad esi teisingas ir geras piemuo, tai taw ir ne

in pakaju.

Wiena karta mano teta, kada wiska buwo jau apžiurejus ir užrakinėjus, padėjo raktus po pagalviu, ir praszialino pa kajawa mergina, sti-seduo pries weidrodi, idant truputi prisūtiret zw. Reiki eze paminet, kas nors mane to, nes jog buwo linksnaus budi ir dras, tai ne ira diwas, jagu ne galejo užmirszt ir apie sawo gražuma. Todel apžiurej reidrodije sawo daža wej dali, tai isz wienos tai isz kitos putes, kaip kad duro motoris nuredamos žinot, ar gerai isz weizejo per diena; szedien mat buwo atwaziawias isz kai mini-ko dwaro atduoti išai paguodonia jaunas dailus bajoraitis, su kuriuom budama dar jaunistoja tankei bewijo si.

Tame iszgirdo ijje, tartum kas už jios pasjuidino; zwilg terejo in pakaju, nes nieko ne patemijo, apart luduas sawo wiro pawieks, pakabinto antis.

Kada jaunikaitis priemi ta dowana, tuojuas nulenki galwa ir numeri, o kunas pawirto in dulkias.

Kas-gi ne suprianta, jog tas senelis tai buwo Diewas, o avinellis — Sunus Jo, Jezus Christus, kuri Jonukas gani per tri szmitus metu, o dabar nužengti in kārlista palaimitu dwa siu.

— GALAS.

Prietikei mano tetos.

Ant atminties wiro, teta gilei atsiduso; nes imdaxnosi prie naktiniu rubu, ijje weilei pradejo mislit apie jauna bajorauti. Bet czion weilei atskambejo jiosos au-ise itgas atskambejima, pae-nantis no tos puses, kur buwo pakabintas wiro pawieks. Teta w-lei spiswalgis in wisia puses, otes niekas ne galejo patemiti. Pamislis nodel, jog tui turi but weja, kuris szwipdamas per ne ligius stensas muro, iždaw toki balas, panasu in atsūdymje; pradejo tolus triustis apie naktini pareadal, kad tame pasirod i jio, jog pawieks wiro, atsimusdamas in prieszias stowinti in idrodi, mirkiai su wieni akiu....

(Tolaus bus.)

Det gudolieste pakutawoj ir kerdzius, ka matei gananti nususušias aweles dobiuose. Buwo teipos-gi kuningas, kuris nieko daugiau ne geidi, kaip tikta turti. Per pamokstus, budawo, kaip prades trenkti wirokeis perkunau ir welnes ant bieduo zmoneu už ta, kad tieje nenesza jiu, piņiu ir marina jiu, datu, tai net bañezcia skiresi. Žmones tese jiam paskutini sawo kruwinia proce uždirbta skatika, o kžnigas wi reke, kad jiu bėu mirsza, o tuom tarpu majorius saw pirkinejo ir piungus krowe. O kad ateidawo pas jiu ubagis ar pawargelis, tai niekis nesko duodawo, nes dar su pagalu iszwidawo. Parapjonai-gi matidami tokis paseigimis sawo dwasiskie pamegenes, nuludo o paskui pasleido ant paleistuvu, be nrebu kas juos i mokiti ir wedziotu geras keleis. Taas kerdziai ka matei, tzi kuningas, o awis — jio parapjonai.

Autras kerdzius, kur gano aweler pustueje, kur jokia žolele ne auga, o awis grazios ir linksmos, teiposi buwo kuningas, nes buwo diewobaimin gas, milejo artime, o ne apken te turti ir kada gaudawo, tuojuas iszalidawo neturėliams. Mokin žmonis doribes ir sutakindawo nesutinkan cius. Uz tai-gi dabar lin kaminasi Rojauks linksmibemis.

Tiedu seneli, ka matei bažniciose sedinezis prie auksino stato ir ridinejancius dielementi obolu, tai tawo tewas ir motina, kurie giwendami do rivebe, intako Diewut ir likosi priunti in Roju; o tasai karwelis, ka skraido ore apie langus bažniciose, noredamas inlist in widu, nes ne gali, tai tawo wjeronis brolis, kuris giwendamas ant aro swieto ne turejo miefaszirdistes, o parejas unmons laimia, izsware tawi iz namu tewo. Uz tai turi dar pakutawot, kol bus priūtmas in dangau karaliste.

Kada ta wiska iszpasakojo senelis, paklaus Jonuko:

— U-gi pasakik dabar, sunau, kaip ilgai ganei mano awinil?

— U-gi wiena diena, — atsa ki Jonukas.

— Tai ne, sunau, ne wiena diena, nes cielus tija szumus metu. Bet kad esi teisingas ir geras piemuo, tai taw ir ne

in pakaju.

Wiena karta mano teta, kada wiska buwo jau apžiurejus ir užrakinėjus, padėjo raktus po pagalviu, ir praszialino pa kajawa mergina, sti-seduo pries weidrodi, idant truputi prisūtiret zw. Reiki eze paminet, kas nors mane to, nes jog buwo linksnaus budi ir dras, tai ne ira diwas, jagu ne galejo užmirszt ir apie sawo gražuma. Todel apžiurej reid

Kad tu kur ne mi-tum! Misliau k d Brooklyn ir ati-ki te nauskuoja ir malszios, nes kui taw! w-loi prieda kaip ir kitur. Sztai perplaukiau ant sawo kuino wietoja fero per East River, nesliu pas Jarda ant kam-po Jay ir front uli. ir norint buvo girdiu laikas ižgirdau bafa rodos lietuviskai, ba-sa hobs kaip kad rados wel-nes ant ičcos in peka joja. Prisiartiuu ant to bafso ir ra-dau stowinte boba, apskudlo-juse kaip peklos krislo. Ant uszklau-mo per mania kas ije keuke o ije atsaki zekse-dama:

In stułpa atsimusiau! Ne gledamus apie ka dau-gius dažinot, ars traukuo no bobos, o tas bestie mano kri-kias norejo iris prie ijos pasturgalo buvo baisei ap-sikanewekis, jog szwiesza pra-dejo priemt. Nusidawiuu in karczemku kur izsigeris gum-bažoliu ant sugiadusiu widuriu. Tame ateina ir toji boba-argu-merga, la isz strobio suwis in boba panasi. Ugi wiru-ti ižgirdau, kaip ta klore sus-remi su sawo motina; ba mat motina paklauso: kur tu bestie jauskioje naktimi! Tai kerszino motina su spatu ga-lwa perskiro. Tai taw moti-nele susitaukei no tos szlo-seti-kuu matinele butem kialma paturejus ne tokia paleistuvia. Matai ta tawu dukiukri ne tik tai in stupis tat-imusza, nes ir w'sas saispuras nuzulino. Ir tokis taw w'el'u wertas, jago suo dukreles su inagiu pagiriu no iszwaro.

Ne gera, jago tewai sawo dukrele paweda welnui ant preczetko.

Szenadorije wieni boha na-

sak, jog ue emi ir da norejo uszmaugt. Tai mat, gelbe-ki latra, o už gura taw piktus usmokos.

Kokis ten St Louis, Mo. ran-dasi senas kulis, kuris po said wokais nakoja ir mergeles wilja. Isztikio jau taw bus-pula ga swieto, jagu tokie Ma-tuzeli glaudinejacie prie ju-nu mergelu. Kaip girdejau, tasi tensitsei wirai ketina te Matuzeli iszmalut, plunks-noms apipilt ir paleist ant we-jo.

Wektuokis Matuzeli, ba tas-tave ne lenks.

Iz Waterburio raszi pas ma-ne wieni mergaiti, ne senai pri-buvus isz Lietuwos - grino-kaits ir raszo teip:

Brangus dedule Taradai-kei! pasakiki tu man ar-tai teisibe, jog jagu wiras padaro mergina beibukia, tai turi brangei uzmeket. Asz dne žinodama tikrai apita, tai labai drasej ru-piuosiu beibukies.

O ka nes galejau atraszt? At-rasziu, jog ne žinau kokinis pruwos Konektiko walstijo ir liepiant trait, tai kaiju su pir-mutini gerai pasiseks, tai in-daugiau galesi pasirupiu-

Szedien, o-hal wirucei ja-ko to Broklinia Waterburije, kąp kate su pusliai ir galop-rupinai beibukes. O ka, atsi-rado sudziuwanis sniočeles, ka-ta grinorka prigaudi ir kaip jissi nusneka, tai gal tiek at-sigriebis kaip kuono prigriebis. Na, tegul porinias, jog tai bu-geriau. Bet da butu puose bet-dos, kad toji grinorka negra-bitu wiraus usz.... Juk gal apsimalszis in wiska atsno-res, ba-tai slieka-žmogis su-waldis.

Kazin ar tai gali butie-ki, jog Waterburio wiru-tabai rimawojasi karczemaja. Ne senai suejo kazininkai, tai kaij insigeria, pakol karja ir pradejo peilei smaigitis, za-nodus susireži, kruwini kai me-telei žwiegis, jog net daugibi žmoiu subego.

Sarmata wirucei, ingu tei-

Mat buvo džugelis susrin-kusios apieka bobis, kuri puseti na bizni waro.... Užsmokejo wi-si kant-rai po 8 dolerius. I-ž kitos urwos, alines welet atgabeno p-nkis. Taje bobis, arbis bėčiai kaip urwos pasodi-uo in cipe ant 3 m-nesiu, kur dumos apie marnaste swietjene.

Didelan miete, palei me-re, Penusilanius gub., ran-dasi wieni bobis, kuri turi lep-szausis wira ir trejetai waiku, bet ir pasiutimo pilna armota, jog net szeszis artileriekai prie-tos armotos triusesi. Prie ar-motos turi darba diena ir nak-ti. O wienas isz jiu pameti-pacis ir ketwetai waiku, o prie tos armotos gawo uszi-emima. O ka, parinesza zu-peis, priwalgio kopustu su bul-wems ir wali drafa prie armotos. Wiena karta tassi jios dirigantas parejo isz mesto asigierias, duris iszlaži, norejo-ta armota ir waiku uszmaugt, bet anglikai ižgirdia leruma, nuwedti tis besmageni in koza. Szedien palejtos isz kozos din-go kaip burbulas, ir jago in kur wernes atnes, tai ne pri-mikite ne in grinezia. Turi pakauszis dideli randa ir ties-antakies turi randus, biski ku-prutas. Tokie wieni ženklini-ti, tai ira niekiausi.

* * *

Luzernes pawiete, in wieni didoka miesta pribuwo diu-grinorkaites. Wiena tuojaus gawo wietas pas žmonis ant-tarnistom, o kita apistojo prie-pazinstamu. Ne trukus atsi-rado apglautobujos, kuris pri-siplaki kaip besamas pusbrolis, o kuris buna net 13 metu Ameriko, o garsus kaipo puse-tinas girtuoklelis. Na ir su-pirkto tari mergaitis siokis tos kis dreses ir nuolatos atlanti-nejo pas ija, kaipo pusbrolis. Ir ka ant gal doaro: Sztai pradejo mergina kalbin, idant-ejtu pas jin giweut draugia, o we latrelis ne paciuotas, tai mislino mergin sukanewekit. Mergina ne norejo klausit. Ir ka daro tas girtuoklelis? An-skundi merci!

— Badai dirb po 9 adinas, o tai isz priežastes trumpu die-du.

Nanjas buzciuris Kun-drota daro puiku bizni ir kas-diena nauji kostumierei pribi-wineje.

— Apie kej skaititojei li-kos dis kningu iszstriti ba no-rejo uždika skaitit, bet in jiu-wietas kas diena pribuna nauji-teri geri skaititojei.

— Badai dirb po 9 adinas, o tai isz priežastes trumpu die-du.

— Nanjas buzciuris Kun-drota daro puiku bizni ir kas-diena nauji kostumierei pribi-wineje.

— Apie kej skaititojei li-kos dis kningu iszstriti ba no-rejo uždika skaitit, bet in jiu-wietas kas diena pribuna nauji-teri geri skaititojei.

— Badai dirb po 9 adinas, o tai isz priežastes trumpu die-du.

— Nanjas buzciuris Kun-drota daro puiku bizni ir kas-diena nauji kostumierei pribi-wineje.

— Apie kej skaititojei li-kos dis kningu iszstriti ba no-rejo uždika skaitit, bet in jiu-wietas kas diena pribuna nauji-teri geri skaititojei.

— Badai dirb po 9 adinas, o tai isz priežastes trumpu die-du.

— Nanjas buzciuris Kun-drota daro puiku bizni ir kas-diena nauji kostumierei pribi-wineje.

— Apie kej skaititojei li-kos dis kningu iszstriti ba no-rejo uždika skaitit, bet in jiu-wietas kas diena pribuna nauji-teri geri skaititojei.

— Badai dirb po 9 adinas, o tai isz priežastes trumpu die-du.

— Nanjas buzciuris Kun-drota daro puiku bizni ir kas-diena nauji kostumierei pribi-wineje.

— Apie kej skaititojei li-kos dis kningu iszstriti ba no-rejo uždika skaitit, bet in jiu-wietas kas diena pribuna nauji-teri geri skaititojei.

— Badai dirb po 9 adinas, o tai isz priežastes trumpu die-du.

— Nanjas buzciuris Kun-drota daro puiku bizni ir kas-diena nauji kostumierei pribi-wineje.

— Apie kej skaititojei li-kos dis kningu iszstriti ba no-rejo uždika skaitit, bet in jiu-wietas kas diena pribuna nauji-teri geri skaititojei.

— Badai dirb po 9 adinas, o tai isz priežastes trumpu die-du.

— Nanjas buzciuris Kun-drota daro puiku bizni ir kas-diena nauji kostumierei pribi-wineje.

— Apie kej skaititojei li-kos dis kningu iszstriti ba no-rejo uždika skaitit, bet in jiu-wietas kas diena pribuna nauji-teri geri skaititojei.

— Badai dirb po 9 adinas, o tai isz priežastes trumpu die-du.

— Nanjas buzciuris Kun-drota daro puiku bizni ir kas-diena nauji kostumierei pribi-wineje.

— Apie kej skaititojei li-kos dis kningu iszstriti ba no-rejo uždika skaitit, bet in jiu-wietas kas diena pribuna nauji-teri geri skaititojei.

— Badai dirb po 9 adinas, o tai isz priežastes trumpu die-du.

— Nanjas buzciuris Kun-drota daro puiku bizni ir kas-diena nauji kostumierei pribi-wineje.

— Apie kej skaititojei li-kos dis kningu iszstriti ba no-rejo uždika skaitit, bet in jiu-wietas kas diena pribuna nauji-teri geri skaititojei.

— Badai dirb po 9 adinas, o tai isz priežastes trumpu die-du.

— Nanjas buzciuris Kun-drota daro puiku bizni ir kas-diena nauji kostumierei pribi-wineje.

— Apie kej skaititojei li-kos dis kningu iszstriti ba no-rejo uždika skaitit, bet in jiu-wietas kas diena pribuna nauji-teri geri skaititojei.

— Badai dirb po 9 adinas, o tai isz priežastes trumpu die-du.

— Nanjas buzciuris Kun-drota daro puiku bizni ir kas-diena nauji kostumierei pribi-wineje.

— Apie kej skaititojei li-kos dis kningu iszstriti ba no-rejo uždika skaitit, bet in jiu-wietas kas diena pribuna nauji-teri geri skaititojei.

— Badai dirb po 9 adinas, o tai isz priežastes trumpu die-du.

— Nanjas buzciuris Kun-drota daro puiku bizni ir kas-diena nauji kostumierei pribi-wineje.

— Apie kej skaititojei li-kos dis kningu iszstriti ba no-rejo uždika skaitit, bet in jiu-wietas kas diena pribuna nauji-teri geri skaititojei.

— Badai dirb po 9 adinas, o tai isz priežastes trumpu die-du.

— Nanjas buzciuris Kun-drota daro puiku bizni ir kas-diena nauji kostumierei pribi-wineje.

— Apie kej skaititojei li-kos dis kningu iszstriti ba no-rejo uždika skaitit, bet in jiu-wietas kas diena pribuna nauji-teri geri skaititojei.

— Badai dirb po 9 adinas, o tai isz priežastes trumpu die-du.

— Nanjas buzciuris Kun-drota daro puiku bizni ir kas-diena nauji kostumierei pribi-wineje.

— Apie kej skaititojei li-kos dis kningu iszstriti ba no-rejo uždika skaitit, bet in jiu-wietas kas diena pribuna nauji-teri geri skaititojei.

— Badai dirb po 9 adinas, o tai isz priežastes trumpu die-du.

— Nanjas buzciuris Kun-drota daro puiku bizni ir kas-diena nauji kostumierei pribi-wineje.

— Apie kej skaititojei li-kos dis kningu iszstriti ba no-rejo uždika skaitit, bet in jiu-wietas kas diena pribuna nauji-teri geri skaititojei.

— Badai dirb po 9 adinas, o tai isz priežastes trumpu die-du.

— Nanjas buzciuris Kun-drota daro puiku bizni ir kas-diena nauji kostumierei pribi-wineje.

— Apie kej skaititojei li-kos dis kningu iszstriti ba no-rejo uždika skaitit, bet in jiu-wietas kas diena pribuna nauji-teri geri skaititojei.

— Badai dirb po 9 adinas, o tai isz priežastes trumpu die-du.

— Nanjas buzciuris Kun-drota daro puiku bizni ir kas-diena nauji kostumierei pribi-wineje.

— Apie kej skaititojei li-kos dis kningu iszstriti ba no-rejo uždika skaitit, bet in jiu-wietas kas diena pribuna nauji-teri geri skaititojei.

— Badai dirb po 9 adinas, o tai isz priežastes trumpu die-du.

— Nanjas buzciuris Kun-drota daro puiku bizni ir kas-diena nauji kostumierei pribi-wineje.

— Apie kej skaititojei li-kos dis kningu iszstriti ba no-rejo uždika skaitit, bet in jiu-wietas kas diena pribuna nauji-teri geri skaititojei.

— Badai dirb po 9 adinas, o tai isz priežastes trumpu die-du.

— Nanjas buzciuris Kun-drota daro puiku bizni ir kas-diena nauji kostumierei pribi-wineje.

— Apie kej skaititojei li-kos dis kningu iszstriti ba no-rejo uždika skaitit, bet in jiu-wietas kas diena pribuna nauji-teri geri skaititojei.

— Badai dirb po 9 adinas, o tai isz priežastes trumpu die-du.

— Nanjas buzciuris Kun-drota daro puiku bizni ir kas-diena nauji kostumierei pribi-wineje.

— Apie kej skaititojei li-kos dis kningu iszstriti ba no-rejo uždika skaitit, bet in jiu-wietas kas diena pribuna nauji-teri geri skaititojei.

— Badai dirb po 9 adinas, o tai isz priežastes trumpu die-du.

— Nanjas buzciuris Kun-drota daro puiku bizni ir kas-diena nauji kostumierei pribi-wineje.

— Apie kej skaititojei li-kos dis kningu iszstriti ba no-rejo uždika skaitit, bet in jiu-wietas kas diena pribuna nauji-teri geri skaititojei.

— Badai dirb po 9 adinas, o tai isz priežastes trumpu die-du.

— Nanjas buzciuris Kun-drota daro puiku bizni ir kas-diena nauji kostumierei pribi-wineje.

— Apie kej skaititojei li-kos dis kningu iszstriti ba no-rejo uždika skaitit, bet in jiu-wietas kas diena pribuna nauji-teri geri skaititojei.

— Badai dirb po 9 adinas, o tai isz priežastes trumpu die-du.

— Nanjas buzciuris Kun-drota daro puiku bizni ir kas-diena nauji kostumierei pribi-wineje.

— Apie kej skaititojei li-kos dis kningu iszstriti ba no-rejo uždika skaitit, bet in jiu-wietas kas diena pribuna nauji-teri geri skaititojei.

— Badai dirb po 9 adinas, o tai isz priežastes trumpu die-du.

— Nanjas buzciuris Kun-drota daro puiku bizni ir kas-diena nauji kostumierei pribi-wineje.

— Apie kej skaititojei li-kos dis kningu iszstriti ba no-rejo uždika skaitit, bet